

(532) “चीवृ आदानसंवरणयोः” (I-भ्वादिः-879. सक. सेट्. उभ.)

चीवकः-विका, चीवकः-विका, चिचीविषकः-षिका, चेचीवकः-विका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि कथनार्थकभौवादिकचीभतिवत् (530) बोध्यानि । अस्य घातोरुभयपदीत्वेन शतरि चीवन्-न्ती, चीवयन्-न्ती, चिचीविषन्-न्ती ; चीविष्यन्-न्ती-ती, चीवयिष्यन्-न्ती-ती, चिचीविषिष्यन्-न्ती-ती ; इति रूपाण्यधिकानि । किपि, ‘च्छोः शूडनुनासिके च’ (6-4-19) इत्यूठि, यणादेशे च्यूः-च्युवौ-च्युवः ; इति रूपाणि । ‘छित्त्वर—’ [द. उ. 8-49] इत्यादिना वरचि प्रत्यये, ‘लोपो व्योर्वलि’ (6-1-66) इति घातुवकारस्य लोपे, ‘नेड् वशि कृति’ (7-2-8) इति इण्णिषेधे च चीवरम् इति भवति । ^Aचीवरम्=मुनीनां वसनम् ।

(533) “चुकं व्यथने” (X-चुरादिः-1596. अक. सेट्. उभ.)

चुककः-क्विका, चुचुकविषकः-षिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककुट्टयतिवत् (207) बोध्यानि । ल्युटि^B चुकनम् ।

(534) “चुच्य अभिषवे” (I-भ्वादिः-513. सक. सेट्. पर.)

अभिषवः=अवयवानां शिथिलीकरणम्, सुरायाः सन्धानं वा । स्नानं च ।

‘शुच्य’ इति घातोः पाठभेदोऽयम् ; इति सिद्धान्तकौमुदी ।

चुच्यकः-च्यिका, चुच्यकः-च्यिका, चुचुच्यिषकः-षिका, ¹चोचुच्यकः-च्यिका ; चुच्यिता-त्री, चुच्ययिता-त्री, चुचुच्यिषिता-त्री, ²चोचुच्यिता-त्री ;

A. ‘प्रबुद्धवेणीजववेनमाना खातान्तिका चीवरिभिनिषादैः ।’ धा. का. 2. 27.

B. ‘दुर्दान्तचक् पशुपचुकनमप्यरौत्सीत् प्रक्षालितक्षितितलातुलवर्षरोधी ।’

धा. का. 3. 21.

1. अस्माद्धातोर्युठि, ‘सन्त्यजेः’ (6-1-9) इति प्रथमैकाचो द्वित्वे, अभ्यासगुणे च सति, यङ्वयवस्य यकारस्य ‘यस्य हलः’ (6-4-49) इति लोपे, अकारस्य ‘अतो लोपः’ (6-4-48) इति लोपे च, चोचुच्यकः-च्यिका इति रूपम् ।

2. ‘यस्य हलः’ (6-4-49) इति यकारस्य, ‘अतो लोपः’ (6-4-48) इत्यकारस्य च लोपे, ‘चोचुच्यिता’ इति रूपं भवति । माधवघातुवृत्तौ तु ‘हलो यमां यमि-’ (8-4-64) इति लोपपक्षे, यजे यलोपे, अकारलोपे च,